

Teksti Tuija Metsäaho Kuva

Tämä ei ole työ vaan elämäntapa

Viikon akavalainen, nuorisotyönohjaaja Jani Heinineva, 26, on erittäin tyytyväinen työhönsä.

– Jonkun mielestä palkka on heikko, mutta ei tätä palkan takia kannata tehdä. Tämä ei ole työ vaan elämäntapa.

Heininevan työskäkaa Toholammin seurakunnassa ovat erityisesti nuoret, mutta myös nuoret aikuiset. Siellä puhutaan sykytyöstä, joka on tietynlainen brändi.

– Halusimme saada uutta sykettä ja draivia seurakuntaan. Niinpä meillä on sykeiltoja, sykemessuja ja sykeleirejä.

Heinineva valmistui nuorisotyönohjaajaksi 2012 joulukuussa Diakonia-ammattikorkeakoulusta Kauniaisista. Maaliskuussa 2013 hän sai vakituisen työn Toholammin seurakunnasta. Siellä on peräti kaksi nuorisotyönohjaajaa, naapurissa vain yksi ja joillain ei yhtäkään.

– Olen ensimmäinen viranhaltija. Kirkkoneuvosto ja silloinen kirkkoherra päättivät, että nuoriin pitää panostaa. Työ on kantanut hedelmää, sillä nuoria on lähtenyt valtavasti mukaan.

Viime kesänä nuorisotyönohjaaja joutui kovan paikan eteen.

– Olin lähdössä kaverin häihin ja nostanut puvun kaapista, kun aluehälytyskeskuksen kenttäjohtaja soitti ja kertoi, että auto-onnettomuudessa on kuollut neljä paikkakuntalaista nuorta.

Puvun sijaan Heinineva puki ylleen farkut ja hupparin ja virkapaidan edustan. Papin kanssa tehtiin nopea toimintasuunnitelma, ja sen jälkeen kohdattiin omaiset. Vain viikkoa myöhemmin menehtyi moottoripyöräonnettomuudessa pikkupoika. Miten työntekijä hoitaa itseään kriisien jälkeen?

– Juttelen omien kollegojen kanssa. Kihlaltuni opiskelee myös nuorisotyönohjaajaksi, ja puhumme asioista. Pysähtymällä suru ei muutu miksikään, vaan se pitää surra. Pystyn olemaan aika vahva, se on osa persoonaani. Tragediat ovat toki mielessä vuosia, ja Facebook laulaa edelleen.

Heininevan mukaan nuorisotyönohjaajan pitää olla avoin omine vikoineen ja heikkouksineen. Tarvitaan myös tietynlaista hulluutta, jotta uskaltaa tehdä jotain muuta kuin mitä ennen on tehty.

– Kaikkea on kokeiltu, mutta vielä ei ole tullut raja vastaan. Kirkossa ei pitäisi hyväksyä selitystä, että näin on aina ennenkin tehty.

Työn huonot puolet on helppo nimetä. Paperityöt. Niitä Heinineva vihaa, mutta nekin on hoidettava. Hän tahtoo käyttää työajasta enemmän aikaa ihmisiin kuin papereihin. Työajattomalle työntekijälle hän antaa kiitosta.

– Tätä työtä ei voi kellottaa, koska työtä tehdään silloin kun sitä on. Jos tämän kesän jälkeen joku tulisi ehdottamaan kellokorttia, katsoisin kyllä aika pitkään.

Heinineva on unelmiensa työssä. Kuudennelta luokalta asti hän halusi opettajaksi, mutta nykyinen ammatinvalinta tuntuu oikealta.

– Tässä työssä on enemmän vapauksia.

Jo opiskeluaikana Heinineva liittyi Kirkon Nuorisotyöntekijöiden Liittoon. Sinne hän lähettää terveisiä, että pitäkää meidät olemassa.

LAATIKKO

sosionomi amk, nuorisotyönohjaaja, lähetyssihteeri

Kirkon Nuorisotyöntekijöiden Liiton jäsen

kotoisin Ilmajoelta, asuu Toholammilla

kihloissa

harrastaa pesäpalloa ja tuomarointia

esikuvia: Kallion seurakunnan kirkkoherra Teemu Laajasalo ja emeritusarkkipiispa John Vikström

Motto: ”Jotta joku voisi kiinnostua meistä, meidän pitää kiinnostua heistä.” (Teemu Laajasalo)